

Uchwała Nr XLVIII/340/2018
Rady Powiatu Drawskiego
z dnia 05 października 2018 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy
Rodzinie w Drawsku Pomorskim**

Na podstawie art. 229 pkt 4, art.237 § 4 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) oraz § 44 ust. 2 pkt 4 Statutu Powiatu Drawskiego (t.j. Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2013 r. poz. 3153 z późn. zmianami) Rada Powiatu Drawskiego przyjmuje stanowisko Komisji Rewizyjnej i uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi (...) z dnia 13 lipca 2018 r. dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim Rada Powiatu Drawskiego uznaje skargę za bezzasadną.

U Z A S A D N I E N I E

Pismem z dnia 24 lipca 2018 r. (27 lipca 2018 r.- data wpływu do Starostwa Powiatowego w Drawsku Pomorskim) Wojewoda Zachodniopomorski przekazał skargę (...) z dnia 13 lipca 2018 r. do Przewodniczącego Rady Powiatu. Skarga dotyczyła działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim.

W skardze z dnia 13 lipca 2018 r. zostały zawarte następujące zarzuty:

- 1. Nakazywanie przyjmowania zawsze maksymalnej ilości dzieci bez brania pod rozwagę możliwości indywidualnych rodzica zastępczego, jego aktualnej sytuacji życiowej i zdrowotnej.**
- 2. Umieszczanie w pogotowiu rodzinnym dzieci z orzeczonymi placówkami wychowawczymi, małoletnich w ciąży, dzieci z niepełnosprawnością intelektualną i zaburzeniami psychiatrycznymi.**
- 3. Nieracjonalne sumowanie dni pobytu dzieci.**
- 4. Zmniejszanie kwoty wyprawki na nowo przyjęte dziecko i maksymalne opóźnianie jej wypłaty.**
- 5. Nieracjonalnie krótkie terminy na składanie różnego typu wniosków.**
- 6. Ingerowanie w terminy i częstotliwość wizyt rodziców biologicznych mimo braku kompetencji w tym zakresie.**
- 7. Szkalowanie rodziców zastępczych poprzez opowiadanie o wysokości wypłacanych świadczeń w sposób sugerujący ich wyludzenie.**

8. Brak realnej możliwości udania się na urlop i zapewnienia w tym czasie opieki dla dzieci w sposób dbający o dobro małoletniego dziecka.
9. Próby zmiany umowy o pracę na gorsze warunki.
10. Brak pomocy w opiece nad dziećmi w sytuacji konieczności udziału w szkoleniach zalecanych przez PCPR.
11. Nadmierny i osaczający przydział koordynatorów pieczy zastępczej.
12. Niewłaściwe słownictwo zarówno wobec rodziców zastępczych ale i pracowników PCPR-u- np. koordynatorzy (wyzwiska, uwłaczające i uszczypliwe zwroty do pracowników).
13. Promowanie rodzin zastępczych „potulnych” mimo stwierdzenia nieprawidłowości w ich funkcjonowaniu.
14. Brak wsparcia psychologicznego dostosowanego do potrzeb rodzin zastępczych, a zwrócenie się o taką pomoc napotyka reakcje sugerujące brak zdrowia psychicznego u zgłaszającego.
15. Promowanie instytucjonalnej pieczy zastępczej wbrew polityce Państwa.
16. Prośby o przyjęcie kolejnych dzieci z orzeczeniami o demoralizacji bez analizy ryzyka i potrzeb dzieci dotychczas umieszczonych.

Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Drawskiego na swoim posiedzeniu w dniu 25 września 2018 r. zapoznała się z zarzutami przytoczonymi w skardze, pismem w którym skarżąca doprecyzowała zarzuty oraz pismami Kierownika Kancelarii Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie odnoszącymi się do zarzutów zawartych w skardze. Po szczegółowej analizie przedmiotowej sprawy oraz zapoznaniem się Rada Powiatu stoi na stanowisku:

Zarzut Nr 1- Zarzut bezzasadny.

W odniesieniu do tego zarzutu należałoby podzielić go na dwa okresy:

1. Skarżąca jako rodzina zastępcza zawodowa pełniła funkcję pogotowia rodzinnego- do końca 2013 r.
2. Skarżąca jako rodzina zastępcza zawodowa pełni funkcję rodzinnego domu dziecka od 1 stycznia 2014 r. do chwili obecnej.

Ad.1. Zgodnie z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998 z późn. zm.) rodzina zastępcza zawodowa pełniąca funkcję pogotowia rodzinnego przyjmuje dziecko:

- na podstawie orzeczenia sądu;
- w przypadku gdy dziecko zostało doprowadzone przez Policję lub Straż Graniczną;
- na wniosek rodziców, dziecka lub innej osoby w przypadku, o którym mowa w art. 12 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Stosownie do treści ust. 2 ustawy rodzina zastępcza zawodowa pełniąca funkcję pogotowia rodzinnego może odmówić w szczególnie uzasadnionych przypadkach przyjęcia dziecka:

-jeżeli łączna liczba umieszczonych w tej rodzinie dzieci przekroczy 3;
-powyżej 10 roku życia doprowadzonego przez Policję lub Straż Graniczną.
Biorąc pod uwagę powyższe zapisy ustawy skarżącej przysługiwało prawo odmowy przyjęcia dzieci do prowadzonego pogotowia rodzinnego.

Ad.2. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998 z późn. zm.) w rodzinnym domu dziecka w tym samym czasie może przebywać łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2. Ponadto w umowie z dnia 31.12.2013 r. podpisanej ze skarżącą, w §2 umowy jest zapis, zgodnie z którym w rodzinnym domu dziecka może przebywać 8 dzieci. Skarżąca prowadzi rodzinny do dziecka od dnia 01.01.2014 r. na podstawie umowy Nr 214/2013. Maksymalna ilość dzieci przebywających u (...) nigdy nie przekroczyła ilości dzieci określonej w umowie. Z analizy dokumentów sporządzonej na dzień 10.09.2018 r. przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim wynika, że od 1 stycznia 2014 r. do chwili obecnej w rodzinnym domu dziecka u (...) przebywało czworo, pięcioro lub maksymalnie sześcioro dzieci. Dodatkowo skarżącej przysługiwało prawo odmowy przyjęcia dziecka i z prawa tego skorzystała w roku 2015- trzykrotnie, z czego jedno dziecko umieszczono w placówce opiekuńczo-wychowawczej, w roku 2016- czternastokrotnie, z czego siedmioro dzieci umieszczono w placówce opiekuńczo- wychowawczej, w roku 2017-czternastokrotnie, w tym jedna odmowa dotyczyła przyjęcia jednego dziecka, którego rodzeństwo przebywa już w Rodzinnym Domu Dziecka, w roku 2018- dziewięciokrotnie, z czego jedno dziecko umieszczono w placówce opiekuńczo- wychowawczej.

Zarzut Nr 2- Zarzut bezzasadny.

Umieszczanie dziecka w rodzinie zastępczej następuje w drodze czynności faktycznej poprzedzonej orzeczeniem sądu rodzinnego, względnie zawarciem przewidzianej prawem umowy. W sytuacji, kiedy rodzina zastępcza pełni funkcję pogotowia rodzinnego przyjęcie dziecka następuje na podstawie orzeczenia sądu, w przypadku, gdy dziecko zostało doprowadzone przez Policję lub Straż Graniczną i na wniosek rodziców dziecka lub innej osoby, w przypadku, o którym mowa w art. 12 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Katalog sytuacji przewidzianych w tym przepisie ma charakter zamknięty i nie może być rozszerzany o nowe możliwości umieszczania dziecka w takiej rodzinie zastępczej. Bardzo często przy przyjęciu dziecka w trybie tego przepisu ani rodzina zastępcza, ani PCPR nie posiadają żadnych szczególnych informacji dotyczących dzieci, tzn. czy są z niepełnosprawnością intelektualną, czy zaburzeniami psychiatrycznymi, czy małoletni w ciąży. Dopiero po przyjęciu dzieci, w sytuacji, gdy przyjęcie nie nastąpiło na podstawie orzeczenia sądu rodzina zastępcza zawiadamia sąd. Wówczas też

przekazywane są wszystkie informacje dotyczące dzieci. Ze względu na fakt nie odniesienia się w skardze do konkretnych sytuacji dotyczących tego zarzutu oraz w odniesieniu do faktu, że skarżącej przysługiwało prawo odmowy przyjęcia dzieci w sytuacjach określonych w ustawie zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut Nr 3- Zarzut bezzasadny.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej świadczenia i dodatki, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a oraz art. 81 przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka odpowiednio w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka do dnia faktycznego opuszczenia przez dziecko rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, a w przypadku dodatku wychowawczego nie wcześniej jednak niż od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w art. 88.

Świadczenia przysługujące skarżącej wypłacane są w zależności od ilości dni pobytu dzieci w rodzinie zastępczej, skarżąca nigdy nie odwoływała się od decyzji przyznających te świadczenia, wobec czego zarzut ten należy uznać za bezzasadny.

Zarzut Nr 4- Zarzut bezzasadny.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka starosta może przyznać:

1. Dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka;
2. Świadczenie na pokrycie niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka- jednorazowo lub kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki- jednorazowo lub okresowo.

Świadczenie dotyczące pokrycia niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka jest świadczeniem fakultatywnym, a nie obligatoryjnym. Istotnym elementem łączącym wymienione w nim świadczenia jest to, że nie mają one statusu publicznego prawa podmiotowego, lecz przyznawane są w ramach uznania administracyjnego, a zatem organ administracji może te świadczenia przyznać, jednakże nie jest do tego zmuszony. Głównym elementem przesadzającym o przyznaniu, bądź odmowie przyznania świadczenia są możliwości finansowe powiatu. Lepsza sytuacja finansowa powiatu skutkuje większą skłonnością do przyznawania świadczeń przewidzianych przepisem prawa, a trudniejsza zwiększoną liczbą odmów ich przyznania, względnie przyznania w niższej wysokości, niż były wnioskowane. Decyzję w zakresie potrzeby oraz wysokości świadczeń podejmował dyrektor jednostki w oparciu o posiadane środki w budżecie, natomiast od dnia 30.05.2018 r. kwestie przyznawania świadczeń reguluje Uchwała Nr 528/2018 z dnia 30.05.2018 r. Zarządu Powiatu Drawskiego w sprawie przyjęcia zasad przyznawania i finansowania środków na realizację zadań w zakresie rodzinnej pieczy zastępczej. Uchwała ta ma na celu

określenie wspólnych jednakowych zasad przyznawania świadczeń dla wszystkich rodzin zastępczych. Zgodnie z załącznikiem Nr 2a do w/w Uchwały Zarządu maksymalna kwota świadczenia jednorazowego wynosi 800 zł na jedno dziecko. Ponadto decyzje wydawane w sprawie przyznania świadczenia są wydawane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.). Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie przy wydawaniu decyzji przestrzega zapisu treści art. 35 §1 i §3 k.p.a., które mówią o terminach załatwiania spraw. W terminie miesięcznym przeprowadzane jest postępowanie wyjaśniające, m.in. konieczność potwierdzenia zasadności przyznania środków, o które ubiega się wnioskodawca przez koordynatora pieczy zastępczej. Wyjątkowo zdarzyła się sytuacja, kiedy termin miesięczny został przekroczony. Pani (...) zawiadomieniem z dnia 22.01.2015 r. została poinformowana o niezałatwieniu sprawy w terminie i został wskazany nowy termin załatwienia sprawy do dnia 28.02.2015 r. Jako powód niezałatwienia sprawy w terminie wskazano oczekiwanie przez PCPR na opinię Organizatora Rodzinnej Pieczy Zastępczej w sprawie zasadności przyznania świadczenia. Decyzja została wydana w dniu 16.02.2015 r. Analizując terminy wydawania decyzji w sprawie przyznania świadczeń dla skarżącej związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka oraz wysokość otrzymanego świadczenia należy stwierdzić, że świadczenia przyznawane skarżącej są przyznawane w maksymalnej wysokości. Niezasadny jest zarzut maksymalnego opóźnienia wypłaty, skoro decyzje dotyczące przyznania świadczeń wydawane są w terminach określonych przez przepisy prawa, jak również niezasadny jest zarzut dotyczący zmniejszania kwoty wyprawki na nowo przyjęte dziecko, gdyż decyzja w sprawie przyznania świadczeń związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka jest decyzją uznaniową i uzależnioną od wysokości środków finansowych jakimi dysponuje jednostka.

Zarzut 5- Zarzut bezzasadny.

Skarżąca wskazuje na problem nieracjonalnie krótkich terminów na składanie różnego typu wniosków, który został już analizowany przy rozpatrzeniu poprzedniej skargi, złożonej w dniu 03 kwietnia 2018 r. Na wniosek Komisji Rewizyjnej, badającej sprawę Zarząd Powiatu Drawskiego w dniu 30 maja 2018 r. podjął Uchwałę Nr 528/2018 w sprawie przyjęcia zasad przyznawania i finansowania środków na realizację zadań w zakresie rodzinnej pieczy zastępczej, która została dostosowana do potrzeb rodzin zastępczych, a także przepisów prawa dotyczących składania wniosków w postępowaniach administracyjnych. Wobec powyższego zarzut jest bezzasadny.

Zarzut 6- Zarzut bezzasadny.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998 z późn. zm.) rodzina zastępcza oraz rodzinny dom dziecka zapewniają dziecku całodobową opiekę i wychowanie, w szczególności umożliwiają kontakt z rodzicami i innymi osobami bliskimi, chyba, że

sąd postanowi inaczej. Przedmiotem kontroli rodzin zastępczych jest również wypełnianie obowiązków określonych w w/w przepisie. W sytuacji, kiedy istnieją problemy między rodzicami biologicznymi a rodziną zastępczą w zakresie ustalania kontaktów z dziećmi rodzice biologiczni są informowani o tym, że muszą wystąpić do sądu rodzinnego z wnioskiem o uregulowanie kontaktów z dzieckiem. W zarzucie tym skarżąca nie podaje konkretnych sytuacji kiedy i w stosunku do jakich rodzin biologicznych dyrektor jednostki ingerował w kwestie terminów i częstotliwość wizyt wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 7- Zarzut bezzasadny.

Ze względu na brak konkretnych dowodów, świadczących o tym, że Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie szkaluje rodziny zastępcze poprzez opowiadanie o wysokości wypłacanych świadczeń w sposób sugerujący ich wyłudzenie zarzut uznaje się za bezzasadny. Informacje docierające do skarżącej mogą być pomówieniem, plotką lub błędną informacją.

Zarzut 8- Zarzut bezzasadny.

Zarzut dotyczący braku realnej możliwości udania się skarżącej na urlop i zapewnienia w tym czasie opieki dla dzieci został rozpatrywany przez Radę Powiatu Drawskiego przy złożeniu poprzedniej skargi przez skarżącą w dniu 03 kwietnia 2018 r. Zarzut ten został ponowiony przez skarżącą i nie wskazuje nowych okoliczności, dlatego też w myśl art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) Rada Powiatu podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w Uchwale Nr XLV/310/2018 Rady Powiatu Drawskiego z dnia 18 maja 2018 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim uznając zarzut za bezzasadny.

Zarzut 9- Zarzut bezzasadny.

Od dnia 1 stycznia 2014 r. obowiązuje umowa Nr 214/2013 z dnia 31.12.2013 r. podpisana ze skarżącą na prowadzenie rodzinnego domu dziecka. Według dokumentacji dostępnej w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim wszystkie zmiany dotyczące w/w umowy następowały z korzyścią dla (...), dotyczyły one podwyżki wynagrodzenia lub zmiany innych zapisów tj. świadczeń fakultatywnych. Zgodnie z art. 85 ust.1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998 z późn. zm.) rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje wynagrodzenie nie niższe niż kwota 2.000 zł miesięcznie. Skarżąca otrzymuje wynagrodzenie znacznie wyższe niż przewidziane w przepisach ustawy. Wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 10- Zarzut bezzasadny.

Zgodnie z art. 76 ust. 4 pkt 5 ustawy do zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej należy w szczególności zapewnianie rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinne domy dziecka szkoleń mających na celu podnoszenie ich kwalifikacji, biorąc pod uwagę

ich potrzeby. Stosownie do pkt 17 wyżej cytowanego przepisu do zadań należy także organizowanie opieki nad dzieckiem, w przypadku gdy rodzina zastępcza albo prowadzący rodzinny do dziecka okresowo nie może sprawować opieki w szczególności z powodów zdrowotnych lub losowych, albo zaplanowanego wycieczki. Żadne przepisy prawa nie nakładają obowiązku zapewnienia opieki nad dziećmi w sytuacji, gdy rodzina zastępcza przebywa na szkoleniu. Wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 11- Zarzut bezzasadny.

Z dniem 1 stycznia 2017 r. włączono Organizatora Rodzinnej Pieczy Zastępczej oraz Interwencję Kryzysową (dotychczas wchodzące w skład Ośrodka Wspierania Dziecka i Rodziny w Drawsku Pom.) w struktury Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim. Zadania Organizatora Rodzinnej Pieczy Zastępczej realizuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie określa częstotliwości wizyt koordynatorów w rodzinach zastępczych. W Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie przyjęto zasadę comiesięcznych wizyt w każdej rodzinie. Odnosząc się do zarzutu co do częstotliwości comiesięcznego kontaktu koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej wskazać należy, że wizyty nie mają na celu szukania nieprawidłowości w funkcjonowaniu rodzin zastępczych, tylko udzielanie wsparcia w wykonywanych przez nich zadaniach związanych z pieczą zastępczą. Według informacji uzyskanej z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie rodziny zastępcze zgłaszają chęć częstszych wizyt koordynatorów w rodzinie. Wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 12- Zarzut bezzasadny.

Ze względu na brak konkretnych dowodów świadczących o używaniu niewłaściwego słownictwa wobec rodziców zastępczych oraz pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 13- Zarzut bezzasadny.

Zarzut promowania rodzin zastępczych „potulnych” mimo stwierdzenia nieprawidłowości w ich funkcjonowaniu nie zawiera żadnego doprecyzowania czym miałyby się objawiać „potulność” rodzin zastępczych ani na czym ma polegać promowanie tych rodzin, wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 14- Zarzut bezzasadny.

Zgodnie z art. 76 ust. 4 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej do zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej należy prowadzenie poradnictwa i terapii dla osób sprawujących rodzinną pieczę zastępczą i ich dzieci oraz dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej. W związku z tym zapisem rodziny zastępcze mają możliwość korzystania z usług psychologa zatrudnionego na podstawie umowy zlecenie przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim i Punkt Interwencji Kryzysowej. Wobec powyższego zarzut należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 15- Zarzut bezzasadny.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Drawsku Pomorskim w roku 2017 realizowało szereg działań mających na celu promocję rodzinnej pieczy zastępczej. Zarządzeniem Starosty Drawskiego Nr 37/2016 z dnia 11 października 2016 r. w celu zintensyfikowania działań w zakresie pozyskiwania kandydatów na rodziny zastępcze powołano zespół do realizacji „Planu Promocji Rodzicielstwa Zastępczego na rok 2017”, we wrześniu tego roku wydane będzie czasopismo promujące rodzicielstwo zastępcze pn. „Zostań Rodziną Zastępczą”. Ustanowienie pieczy zastępczej następuje przede wszystkim na podstawie postanowienia sądu opiekuńczego. Z reguły sądy w orzeczeniu o pozbawieniu, ograniczeniu lub zawieszeniu władzy rodzicielskiej orzekają także o losach dziecka, np. o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo- wychowawczej tj. instytucjonalnej formie pieczy zastępczej. W roku 2017 dwóch pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie zdobyło uprawnienia certyfikowanych trenerów do prowadzenia Szkoły dla Rodziców, Szkoły dla Rodzin Zastępczych oraz Grup Wsparcia dla Rodziców. Posiadanie tych uprawnień przez pracowników PCPR umożliwia szkolenie rodzin zastępczych na terenie powiatu drawskiego. Wobec powyższych wyjaśnień zarzut promowania instytucjonalnej pieczy zastępczej wbrew polityce państwa należy uznać za bezzasadny.

Zarzut 16- Zarzut bezzasadny.

Zarzut dotyczący próśb o przyjęcie kolejnych dzieci z orzeczeniami o demoralizacji bez analizy ryzyka i potrzeb dzieci dotychczas umieszczonych należy uznać za bezzasadny, gdyż w rodzinnym domu dziecka u skarżącej nigdy nie przebywała maksymalna ilość dzieci, a skarżąca odmawiała ich przyjęcia w sytuacji, kiedy zasięgnęła informacji na temat danego dziecka.

Biorąc pod uwagę stanowisko Kierownika Kancelarii Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie oraz obowiązujące przepisy prawa należy stwierdzić, że skarga dotycząca działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie jest bezzasadna.

§ 2. Przewodniczący Rady Powiatu doręczy odpis uchwały skarżącej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław Mikołajczyk